

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fil. Ajánlkozásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fil.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
sékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. Julius 26.

30. szám.

Helyes nyomon.

(Folytatás és vége.)

Nyitra vármegye közigazgatási erdészeti bizottsága elől leközlött véghatározatában maga is elismeri azt az általunk is számtalanszor hangoztatott vizsás helyzetet, mely szerint az állami kezelésbe vett erdők őrzésénél alkalmazott személyzet nem hogy fizetésnek, de még bérnek is alig nevezhető javadalmazását a számtalan erdőbirtokostól ugyszólván összekoldulni volt kénytelen s erre mondtuk azt a millenium alkalmával »Az erdő és annak fentartója a második évezred elején« cimen kiadott röpiratunkban, hogy az erdészetnek ezek a szerencsétlen mostohái akárhányszor eldandolhatják az egyszeri vak koldus énekét, mely szól a következőképen:

»Gyi sárga! Gyí fakó!
Itt semmit sem adnak:
Mínhogy szép idő van,
Kendert nyüni vannak!«

De felismerte a közigazgatási erdészeti bizottság a fizetésnek ilyen apránként való összeszedésével járó ama veszedelmet is, melyre ugyancsak fent említett röpiratunkban már 10 évvel előbb rámutattunk, hogy tudniillik a járási, közbirtokossági és községi erdőőrök ehhez a csekély fizetésükhöz is gyakran csak olyan módon juthatnak hozzá, hogy az azt kiszolgáltató köze-

geknek áldomást fizetnek, mi által nem csak hogy az amugy is csekély jövedelem nagy mértékben csökken, hanem maga az erdőőr is könnyen iszákossá válhatik.

A másik nagy veszedelmet ismét abban is látja a tagadhatlanul éles szemű közigazgatási erdészeti bizottság, hogy az ilyen módon több birtokos kénye-kedvére kiszolgáltattott erdőőr szolgálatát sem képes kötelességszerűen teljesíteni, mert — mint helyesen mondja azt meghozott véghatározatában — »egy erdei kihágási feljelentés az erdőbirtokos ellen elegendő indok arra, hogy ugyancsak megszolgált bérilletményére hónapokig is várjon«.

Hát ezek bizon mind nagyon szomorú igazságok s kalapot kell emelnünk Nyitra vármegye közigazgatási bizottsága előtt, hogy azokat — bár kissé későn — észrevette s igyekezett a bajokat orvosolni.

Nyitra vármegye közigazgatási erdészeti bizottsága azonban akkor, midőn az elől idézett véghatározatát meghozta, csak fél munkát végzett. A félmunka alatt ugyanis azt értjük, hogy nem terjesztette ki figyelmét egyuttal arra is, hogy vajjon annak az erdőőrnek, ki fizetését annyi sok helyről kénytelen forintonként, sőt fillérenként összeböngészni, az így összeböngészett összes fizetése elégséges-e arra, hogy abból családjával egyetemben ha nem is bőségben uszva, de mégis tisztességesen megélhessen.

A közigazgatási erdészeti bizottság idézett

véghatározatában nagyon helyesen azt mondja, hogy az az állapot, mely szerint: »a védkerületi erdőőrök a nagyszámu érdekelt birtokosok által fizetendő csekély havi járandóságait nem is forintonként, hanem ugyszólván fillérenként kapják, valóban viszás és tarthatatlan, mert ilyen körülmények között önérzetes egyén védkerületi erdőőri állásra alig pályázik«.

Hát bizon szent igaz az, hogy olyan — mondhatnánk koldus — szerepre, mint a milyenről a véghatározatban szó van, önérzetes egyén nem igen vállalkozik s ha azt előre nem ismerve véletlenül belecsöppent, igyekszik is attól minél hamarabb szabadulni.

Kérdés már most, hogy vajjon az önérzetes egyént csak az riasztja-e vissza valamely állásra való pályázástól, hogy az azzal járó fizetést csak sok utánjárással, könyörgéssel, jóformán koldulással, sőt nem ritkán még így is csak anyagi áldozatok árán kaphatja meg.

Mi azt hisszük, hogy az önérzetes ember akkor, midőn valamely állásra szánja a fejét, első sorban azt nézi, hogy biztosít-e ez neki tisztességes megélhetést s nem lesz-e rászorulva arra, hogy meg nem engedett eszközökkel legyen kénytelen pótolni azt, mit javadalmazása nem képes nyújtani, de a mire a mindennapi életben mégis mulhatatlanul szüksége van s ha azt látja, hogy a kínálkozó állás ezt neki nem biztosítja, önérzete felháborodik s attól már a küszöbön visszaretten.

A közigazgatási erdészeti bizottságoknak tehát első sorban arra kellene figyelmüket fordítani, hogy vajjon az erdőbirtokosok megadják-e az erdeiknél alkalmazott személyzetnek a megélhetés módját.

Az állami kezelésbe vett erdők kezelésénél alkalmazott tisztviselőkről maga az állam gondoskodott, de nem tette ezt egyuttal az azok őrzésénél alkalmazott erdőőrökkel, hanem ezeket meghagyta továbbra is abban a sanyaru helyzetben, a melyben a községi és közbirtokossági erdőknek állami kezelésbe vétele előtt voltak, sőt némely helyen, hol javadalmazásuk még az új rendszer folytán sem lett javítva, helyzetük még sulyosabbá vált, mert a szigorú fegyelmi szabályok alá esvén, ezek nyomása alatt számos olyan jövedelemtől estek el, melyhez a régi rendszer mellett talán hozzájuthattak. Pedig ha a fapiacot figyelemmel kísérik, úgy látjuk, hogy a faárak alig egy évtized leforgása alatt szinte megkétszereződtek, az erdei mellékhasználatok minden téren nagyobb jövedelmet hajtanak s úgy csak természetes, hogy az erdők jövedelme is tekintélyesen meggyarapodott s így csak jogos és igazságos kívánság lenne az, hogy a birtokos a saját hasznának gyarapodásához képest alkalmazottjai jövedelmét is gyarapítsa.

Arra, hogy ezt maguk a birtokosok jószántukból általában véve mindenütt megtegyék, alig van kilátás, de kevés a kilátás arra is, hogy ezt maguk a közigazgatási erdészeti bizottságok is elrendeljék s egyedüli remény csak a magas

Éjjel a mezőn.

A »F. U.« után.

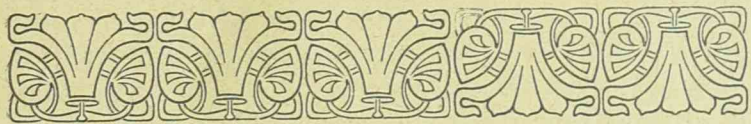
Ellegettelen, szép nyári éjszakákon, mikor nyugalom öleli át a földet, valami édes illatot lehel az erdő, a mező s nem hallatszík semmi más, mint a szellő suhanása, mint hogyha tulvilági lelkek beszélnének hozzánk lágy, suttogó ábrándokat keltő hangokon. Szemünk feltekint a magasba, oda ahonnét a csillagok miriádja ragyog ránk ezüstös képmásával. Azokon tul messze-messze, ahova az emberi gondolat nem hatolhat el, ott van a mennyország. Így hiszi ezt keresztény, mozlím, így hitte az ókor pogánya s vallásos legendák, mithikus regék varázsos alakjaival népesíti be a magasságot, ahonnét szárnyatörötten hull alá a földi képzelet.

Mi van ott igazában, ki tudná azt megmondani? A hitetlen tudás azt mondja, hogy ott van más világrendszerek kezdete vagy az ür, a végtelen semmiség. A török ott keresi a hét mennyországot, ahol Mohamed várakozik reá és Allah árnyékában gyönyörre hívó hurik, a tulvilág bűbajos leányai ölelik át az üdvözült mozlomot. Minket arra tanítottak, hogy ott van az örökös, véget nem érő boldogság, szeráfok zengnek égi éneket a mindenek alkotójának dicsőségére, aki ül fellegrónusán, tündöklő fényesség közepette egy gondolatával világokat semmisítve meg. S ott vannak körülötte az angyalok, a földi bűnöktől megtisztultak lelkei, akik úgy csendes éjszakákon le-lejárnak s az éjféli órákban meglátogatják azokat, akiket szerettek itt a földön. Légi testüket nem láthatja meg emberi szem, csak érezzük jelenlétüket, mikor meglóbban a lámpa fénye, mikor megsimogatják arcunkat. félálunkban csókot lehelnek homlokunkra s csak a sejtelemmel hallható szavukkal fülünkbe suttogják:

— Gyere már! Gyere már! Hisz oly régen várunk.

kormány jóindulatában van, melynek kezében van most az állami kezelésbe vett erdők őrzésénél alkalmazott alantas személyzet emlékirata, a közigazgatási erdészeti bizottságoknak pedig az lenne a feladatuk, hogy tovább haladva az elől jelzett jó nyomon, ezt az emlékiratot minden tőlük telhető módon támogassák.

(Vége.)

Az Erdészeti Ujság Naptára.

Számos helyről jött unszólásra elhatároztuk, hogy az Erdészeti Ujság Naptára címen a jövő 1907-ik évre egy képes családi naptárt fogunk kiadni.

A nagy kockázattal járó vállalatba nem mertünk volna belevágni, ha nem biztatna az a remény, hogy a naptárt nem csak lapunk összes olvasói a maguk részére elő fogják fizetni, hanem arra előfizetőket még polgártársaik körében is gyűjteni igyekeznek.

Az utóbbi nem is lesz olyan nehéz feladat, mert hiszen naptárra minden egyes családnak szüksége van s nem sok rábeszélés kell ahhoz, hogy valaki ezt vagy amaszt szerezze meg magának.

A naptár kiadásával egy nemes célt is akarunk szolgálni, a mennyiben a nyers bevétel egyhatod részét, példányonként 20 fillért az erdészeti és vadászati altiszti személyzet gyermekei nevelésének segélyezését szolgáló alapra szántuk.

Felkérjük ennél fogva lapunk összes tisztelt olvasóit, hogy a naptárra való előfizetéseket legkésőbb jövő hó 15-ig beküldeni sziveskedjenek, hogy így

módunkban legyen a szükséges képeket beszerezni és a naptár nyomtatást idejekorán folyamatba tenni.

A naptárnak a lehető legszélesebb körökben való elterjesztése céljából egyébként az összes erdőhatóságokhoz és uradalmi erdőhivatalokhoz a következő felhívást küldtük:

A magyar ember régi bevett szokása, hogy a könyvet nem nagyon kedveli, de legyen annak bármilyen ellensége, egynek még sem szabad a házából hiányoznia s ez az egy a kalendárium.

A naptár az, mely még a legszegényebb embernek is mintegy életszükségletévé vált s a nélkül nem tud meglegni. Ne legyen ott bár semmi keresnivalója, az őszi vásárra mégis ellátogat s ha már mást nem, legalább a jövő évi naptárt veszi meg magának. Ez a naptárszeretet idézte elő azt, hogy most már a könyvpiac el van árasztva a naptarak különféle fajtájával s alig akad még más áru, melyben hasonló dus választék legyen. Ez a töménytelen naptár azután sok mindenféle dolgot foglal magában, de vagy semmi, vagy csak kevés olyat, a mi az erdész és vadász embert kielégitené.

Ez a körülmény késztet arra, hogy egy egészen új fajta naptár kiadására vállalkozzam, melynek a rendes naptári és vásári részen kívül való tartalmát az erdész és vadász életéből meritett tanulságos és mulattató olvasmányok, nemkülönben az ezen szakmába vágó haznos tudnivalók képezendik.

Az általam kiadni szándékolt naptár, az

„Erdészeti Ujság Naptára“

diszes illusztrációival és gondosan megválogatott olvasmányaiival valóságos kincse lesz minden erdész és vadászember házában s mint ilyen méltán elvárhatja, hogy egyetlen egynek házából se hiányozzék.

Ára füzve s keresztkötés alatt küldve 1 K 10 fl., ajánlott küldésnél 1 K 45 fl.

Bizonyosat azonban senk' sem tud mondani. Mert bár évezredek multak el és születtek ujja; a tengerek elhagyták ágyaikat s medreikből hegyek emelkedének ki, csudák történének, de az még nem történt meg, hogy valaki visszatért volna emberi alakjában a más világról. De ezért mégis, habár a levegő atomjain keresztül, vagy a világokat egymáshoz vonzó villamosság láthatatlan huztán jönnek néha hírek ide a mennyországba. Sokszor elkésve, de mégis csak jönnek. És aki meghallja, az adja szájról-szájra tovább.

Az öreg Szántó Harcsa János, az aratógazda is hallott egy újabb hirt a magas egekből és elmondá azt nekünk a tarlón. Nem visz rá a lelkem, hogy titok maradjon.

* * *

A fiastyuk már-már kotródott az égről, a Göncöl szekér ugyan még poroszkált, de az aratónép csak nem szenderült el ott a buzakeresztek árnyában. Nem sokat beszéltek, csak a marokverő leányok, menyecskék suttogának halkán s pajzán, fojtott kacagásuk

néha-néha belecsiklandozott a kékes éjszakába. Szántó Harcsa János, a vén aratógazda, hanyat dölve a kévén föl bámult az égbe, a csillagvilágba. Ki tudja mit gondolt? Valamikor szessziós ember volt. Háza, sok lánc földje, meg a felesége. Házát és földjét a gonosz emberek pörökkel, a szép feleségét a jóságos Isten vette vala tőle. Azért szokta nézni álmatlan szemekkel azt a csillagtábort. Talan feleségét kereste között? Most is ahogy ott jár nehéz gondolatja, im sóhajt egy nagyot, aztán megszólal:

— Csak ott a boldogság, a mennyországban.

Valaki megszólal, hogy csak úgy tódítsa tovább a beszédet.

— Hogy, hogy János bátya?

— Hát úgy, hogy az egész mennyországban nincs több, csak egyetlen fiskális.

Erre már közelebb kerülnek melléje az öregek, ifjak, legények, lányok s kérlelik, becézik:

— Mondja János bátyánk! Ugy-e tovább mondja? Szántó Harcsa János enged a szép szónak. Fején

A naptár folyó év november hava második felében kerül szétküldésre s csak annyi példányban lesz nyomva, a mennyire előleges megrendelés érkezik.

A naptár kiadásánál nem önző célok vezérnek, hanem azt maradandó emlékü hasznos dologgal is összekötni óhajtom azért elhatároztam, hogy minden megrendelt és előfizetett példány árából husz (20) fillért egy az erdészeti és vadászati al-tiszti gyermekek nevelését segélyező alapra fordítandom. Az erdészeti és vadászati személyzettől függ tehát, hogy ezen alap kisebb vagy nagyobb legyen s remélem, hogy az igyekezni fog tömeges megrendelésével a nemes célnak mentül jobb szolgálatot tenni.

Abban a reményben, hogy uttörő szerény vála-latom szükséges és hasznos voltát elismerni méltóztatik, kérni bátorkodom, hogy azt alkalmazott személy-zetével megismertetni, őt a naptár megrendelésére buzdítani s a jelentkezőktől az 1 K 20 fil. s illetve 1 K 45 fillér előfizetési díjat beszédve, az

Erdészeti Ujság Naptára

Kiadóhivatalának

Szászsebes Szebenmegye

cím alatt legkésőbb folyó évi augusztus hó 15-ig beküldeni kegyeskedjék.

Az utalványszelvénnyel azt is kérem jelezni, hogy a megrendelt naptárak együttesen becses címére, vagy pedig egyenkint a megrendelőkére lesznek-e küldendők.

Minden hat (6) előfizető után készséggel szolgálak egy tiszteletpéldánnyal.

Szászsebes 1906 évi július hó 26-án.

Kiváló tisztelettel

Podhradszky Emil

az Erdészeti Ujság
szerkesztője és kiadója.

Végszó a járások mozgalmához.

A járási kartársak mozgalmának egyelőre való befejezésekép Bocskay József kartársunk nyílt leve-lére utolsónak még onnan kaptunk a választ, a honnan annak első sorban kellett volna érkeznie: magától a mozgalom vezetőjétől, Sticz László veszprémi járási kartársunktól. A válasz jegyzőkönyv alakjában érkezett, melyet a veszprémi és székesfejérvári m. kir. járási erdőgondnokságok személyzete közül öten irtak alá, nevezetesen Mészáros György, Valint István, Hergovits József, Kily János és Sticz László. A jegyzőkönyvet a maga mivoltában nem közölhetjük, mert irányá annyira hibás, hogy nyomtatásban nem lehet meg-örökíteni s így egyszerűen annak tartalmát közöljük a következőkben:

1. Sticz László kimutatja, hogy a budapesti összejövetelel fölöslegnek mutatkozott 36 K 10 fillért az Emlékiratnak 200 példányban való nyomtatása és szétküldése teljesen felmésztette.

2. Sticz László beszámol a budapesti utról és annak eredményéről, miért neki és mindazon kartársak-nak, kik a mozgalomhoz hozzájárultak, az egybe-gyűltet köszönetet szavaznak.

3. Tiltakoznak a megjelentek Bocskay József kartárs támadása ellen s az „Erdészeti Ujság“ 23-ik számában általa közöltek visszautasítják és meg-cáfolják, a mennyiben a Sticz László által felmutatott jegyzékben Bocskay az első helyen van feljegyezve azok között, kik a küldöttségbe meghivandók voltak s meghívása csak azért maradt el, mert a távirda hivatal küldöncdíjat kívánt, ezt pedig nem lehetett fizetni, mert maguk a táviratok így is sokba kerültek.

hosszu haját ezüstszállá festi a holdnak sugara, ő meg egyik szavát a másikba akasztva, mondván egyebekben:

— Hat régen volt nagyon, még a jobb apám is az öregapámtól haloltta, valahogy egy fiskális (vagy ahogy most mondják ügyvéd) felkerült az égbe. Szent Ivónak hívták, a minthogy kegyes, jámbor férfiú volt, soha végrehajtást, sem licitálást nem csinált a földön, hanem folyton folyvást az igazat kereste. Ezért jutott azután a magas mennyorszába, amire magva is szakadt fajtájának az árnyékvilágon. No de menjünk tovább.

Szent Ivónak, mint a többi szentnek jól mene dolga, de azért csak nem volt nyugodalma néki. Amint a fellegetek járta, sóhaj szakadt a lelkéből, sóhajnak utána. Üdvözültek, szentek megkérdezték tőle:

— Mi bajod, szent Ivó?

— Hogyne volna bajom — felelte — mikor semmi dolgom nem akad itt a mennynek országában! Aztán sorra járta valamennyi lelket, megkérdezte tőlük, hogy nics-e valami bajuk, amelyen fiskális eszével

segíteni tudna. Egynek sem volt baja, boldogok valának a végtelenségben.

Hát így mene szent Ivónak sorsa fönt a menny-országban. Boldog vala, de azért mégsem vala boldog. Egyszer auztán gondolt egyet s felkeresé szent János apostolt, szólván imigy hozzá:

— Kedves fiam János, hol van az megirva, hogy a mennyország kulcsát szent Péter kezelje?

Szent János apostol, bár aranyszáju volt, úgy meg vala lepve, hogy szava elállott. Szent Ivó folytatta:

— Nincsen az megirva még a te evangéliumod-ban sem. Annyi meg van írva: „te köszál vagy Péter“ hanem a kulcsokról szó sincsen. Ellenben meg vagyon írva, hogy midőn az Ur ott lent járt a földön, téged szeretett legjobban, mert hűséges voltál. Bizonyos, hogy a mennyeknek kulcsait is csak neked szánta. Ne hagyjad a jussod. Pöröld el Pétertől.

Szent János megijedt. Soha, soha ilyet. Nem volt nagyravagyó. Már minek pörölgön? Azután épen

(Csodálatos, hogy ott, hol a leszámolásnál még a mozgalom vezetőjét 80 korona jutalomban lehetett részesíteni a fölöslegből, egy pár 80 filléres küldöncdíjra már nem akadt fedezet, pedig a gyűjtött pénz talán inkább erre szolgált volna. A szerkesztő.)

4. Az összegyűlték tiltakoznak egy pótemlékirat szerkesztése ellen, mert ez — véleményük szerint — az ügynek csak ártana. Egy új Emlékirat megírásának a szükségességét csak akkorra látják, ha a mostaninak nem lesz eredménye.

Ez a jegyzőkönyv teljes foglalatja s ezzel egyelőre le is zárhatjuk a mozgalom aktáit.

A magunk részéről pedig minden elismerésre vagy jutalomra való kilátás nélkül, minden feltűnést kerülve, csendben gyűjtjük az adatokat egy új Emlékirathoz, mert meg vagyunk győződve arról, hogy arra szükség lesz, bár jobban szeretnők, ha már a mostaninak lenne foganatja.

Vadászati dolgok.

Párbaj a levegőben. Mult hó végén Buna község felett Herczegovinában elkeseredett párbajt vívott a levegőben két ragadozómadár, melynek egy mérnök és több utkaparó volt szemtanúja. Egy szakálás keselyű s egy kőszáli sas viaskodtak egymással s a kőszáli sasnak végtére is sikerült a szakálás keselyűnek az egyik szárnyát eltörni, mire ez a földre zuhant. Az utkaparók a hatalmas ragadozót hamarosan agyonütötték s aztán a mostari muzeumnak ajándékozták.

A hamvas varju kártékonyságához. K.-ban e hó 7-én a délutáni órákban az ottani járásbíró éppen a székhelyétől mintegy 8 kilométernyire fekvő P. köz-

ségbe igyekezett, midőn az országuton egyszerre csak közvetlenül a kocsija felett egy hamvas varju repült át, mely valami zsákmányt czipelt magával. A járásbíró hamar oda szolt a kocsisnak, hogy csapjon ostorával a varjura s ez nem is volt rest, azt meg is cselekedte s az ostor vége tényleg találta a varjut, mely megijedve, a karmai között volt zsákmányt elengedte, úgy hogy az az utmenti árokba esett. Erre hamar megállottak s leugorva a kocsiról, látják, hogy a zsákmány egy 5—6 napos süldő nyul! Még volt élet benne, de az esés következtében erősen megsérült.

A hiuzfogás módozatait minden vadászembernek jó tudnia, mert ez a gonosz állat igen sok hasznos vadat pusztít el ott, a hova egyszer beteszi a lábát. Elpusztításának illetve fogásának sikere attól függ, hogy ennek a vérengző vadnak azt a szokását, hogy az útjába kerülő minden fatuskót, sziklát szemügyre vesz és levizel, tőlünk telhetőleg kihasználjuk és ilyen helyekre állítsuk fel a megfelelő tányérvasakat, minők például a Weber-féle 24 és 24-a-féle vasak. Ezt a nézetet vallja a Mikulczynben (Gácsország) lakó Dworzák cs. és kir. főerdész, a ki igen híres hiuzfogó. Azt állítja a nevezett szakember, hogy semmiféle duvadat sem lehet oly könnyen tányérvasban megfogni, mint a hiuzt, még ott is, a hol csak évente egyszer-kétszer fordul meg a pagonyban és pedig azért, mert a hiuz szokása szerint szigorúan betartja váltóit s ha egyik pagonyból a másikba kóborol, rendesen csak azokat a keskeny s a vad által kitaposott váltókat használja, melyek sziklás hegytetőkön vagy hegyhátakon vezetnek keresztül. A hiuznak kiváló halló- és látóképesége van, de rossz szaglási érzéke s nem vet ügyet — a mi felette fontos — az erdőben történt kisebb elváltozásokra, a vasat észre sem veszi, bármely rozsdás legyen is az. Sőt a mit szintén igen fontos tudni, hogy — mint az idézett hírneves hiuzfogó állítja — az ember lábnyomaitól sem fél: ellenkezőleg télen,

oldalára. Addig marad a régiben. Péteré a kulcsok, tied az áldásom.

És az Ur néz vala Péterre, aki meghajtá ősz fejét s megrengett szakállá. A kulcsokat büszkén övére akasztá és monda, de csak úgy magában:

— Oh Uram, Teremtőm, köszönöm kegyelmed. De ha majd még egy pörvesztő kerülne az égbe, megint szóvá tennék a kulcsoknak dolgát. Épp azért jót állok, hogy ennél az egynél több fiskális ide mennyek országába nem teszi be lábát

És nem is teszi be. Hiába zörgetik az egek kapuját. Mind hiába kérnek, könyörögnek pörrel és apellálással, hiába fenyegetnek. Péter könyörtelen. Be nem ereszt közülök többé már egyetlen egyet sem. Ezért marad szent Ivó fiskális örökön-örökké magában s ezért van békesség, boldogság odafönt az égben.

A holdnak sarlója lefelé hanyatlik, a csillagok tűnnek s elhalaványulnak. Eláll a mesés s oly mély-séges csönd lesz, hogy szellő sem lebben a letarolt földön. Álom, édes álom száll a szempillákra s regék világába, szép meseországba ringatja a lelket. Ez is oda való, ez a história. Ahogy vettem, adom. Nem tettem hozzája.

Magyar Gyula.

Pétért, az apostoltársát. De hasztalan volt minden. Szent Ivó addig-addig, hogy pörre beszélte.

Magas trónusán ült az egek királya, ura mindeneknek, mikor megjelent előtte Péter egymagában. János pedig a fiskálissával, tudós szent Ivóval.

— Mit akartok, szolgálaim?

Szent Ivó elmondá a pörbeszédében, hogy a mennyország kulcsait akarják Jánosnak. Az angyalok bámulva hallgatták ezt a szép beszédet, amellyben Ivó, hajh nagyon bepörkölte Pétért. Elmondá vala, hogy a kulcsokat éppen nem érdemli, mert mielőtt a kakas hármat kukorékolt volna, elárulá Urát. Aztán verekedett, Kaifás főpap szolgálójának a fülét kardjával levágta. Ezért megbüntették.

— Nesze neked, Péter! — mondták a lelkek.

És a szegény Péter, megtörve, már-már át akarta adni a mennyeknek kulcsát, midőn szólott az Ur, az Örökigazság és a Minden tudó:

— Édes fiam, János! A te fiskálisod gyönyörűen beszélt, a szegény Péternek meg nincs fiskálisa. És ez nem jól van így. Azért ítéletet majd csak akkor mondok, ha még egy fiskális felkerül az égbe, a Péter

nagy hóban szívesen jár kóborlásai közben az ember nyomán, miről a nevezett sokszor meggyőződött. Az illető a tányérvasat télen-nyáron egy és ugyanazon a helyen hagyja, még akkor is, ha abban már sikerült is hiuzt fognia, mert az ilyen váltót a többi hiuz is megtalálja s betartja. Egyébként a hiuzt az általa frissen megölt vadnál is könnyű megfogni. A hol pedig alkalmas fogóhelyek nincsenek, ott olyanokat mesterséges uton is lehet létesíteni. Erre a célra legalkalmasabbak az elkorhadt tuskók, a miket úgy kell az illető váltókra vagy keskeny ösvényekre helyezni, hogy egyik darab azon kiálljon, közvetlenül melléje az aljába teendő azután a tányérvas.

Budapesti vadpiac. Fodor Károly üzleti jelentése Budapest. Központi vásárcsarnok. A vadpiac forgalma kielégítő, különösen szarvas és őz iránt van élénkebb kereslet, ellenben vadsertés el van hanyagolva és csak nyomott árak mellett értékesíthető. Mai árak:

Szarvas 80—92 fillér, őz 140—160 fillér, vadsertés 60—80 fillér, klgrként, dām vad iránt is van kereslet, de jelenleg alig érkezik, ajánljuk a terítékre kerülő összes vadaknak kihűlt állapotban való beküldését.

Hasznos tudnivalók.

Maszlagos nadragulya.

Vadon termő gyógynövények gyűjtésével való foglalkozás, tekintve azt, hogy termesztésük nem kerül semmibe, igen jövedelmező foglalkozás, ha értjük a gyógynövény szállításra kész elkészítését és szárítását. Egy ilyen vadon termő gyógynövény a maszlagos nadragulya.

A maszlagos nadragulya rendkívül mérges növény; gyökereiből és magvaiból készül az atropin és belladonnin alkaloid, melyet a gyógyszerészetben használnak. Használják azonfelül szárított leveleit — *Folia Belladonnii* — mely szintén igen keresett és kelendő cikk. Ahol vadon terem, nagyon is érdemes gyűjtésével foglalkozni. A belladonnának leveleit száraz időben, tehát harmat elszállta után kell szedetni gyermekkel, úgy, hogy a levél szár nélkül szedessék, de ügyelni kell arra, hogy a sárga vagy rozsdás levelek ne kerüljenek az áru közé. A szedőkkel lévő felvigyázók ügyeljenek arra, hogy a gyermekek kezeikkel szájukhoz ne érjenek és valahányszor abban hagyják a munkát, felügyelet mellett a kezek tisztára legyenek mosva. A leszedett levelet nem szabad soká egy tömegben hagyni, mert azonnal fölmelegszik, hanem a szárító helyre vinni — mely lehet magtár vagy padlás — és vékony rétegben elteregtetve lehetőleg gyorsan megszárogatni. Ekkor legszebb szint nyer az áru és legértékesebb is. Ha már teljesen száraz készletünk van, úgy azt vastagabb rétegekbe lehet,

sőt kell összehalmozni, hol némi kis megeresz-kedést kap az áru és szebben csomagolható. A csomagolást mindig a hajnali órákban kell végeztetnünk, ekkor nem törik a levél és zabrostaszerű kézi-rostán célszerű átostálni a benne lévő port és apróbb szemetet. A csomagolás természetesen zsákokba történik, még pedig vagy gyapjus zsákokba, vagy két elfejtett liszteszsákból összevarrt duplaszéles zsákba. Az árut kézzel, lehetőleg szorosan kell eltömni, de mégis úgy, hogy a levél ne törjön.

Amidőn már a levélszedés megszűnt, fel kell ásni a gyökereket, ha sáros, megmosni, ha száraz az idő, úgy magától leperreg a föld róla s pár napi fonnyadás után a zöld fejet eftávolitva, késsel a gyökeret két-három felé kell hasítani, azután deszkás padláson megszárogatni. Ha sok a mag, úgy a bogyót is érdemes szedetni, mely vagy aszalókon, vagy deszkás padlásokon száradhat.

Értékesítése miatt Budapesten Kochmeister Frigyes utódai, vagy Kiviteli és csomagszállítási részvénytársasághoz kell fordulni. Külföldön L. Bernhardi Lipcsében foglalkozik leginkább a belladonna vételével.

KÜLÖNFÉLEK.

Amerika gyümölcsöskertje. Az amerikaiak már a legrégebb idők óta „Amerika gyümölcsöskertjének” nevezték el az aranymezőiről híres Kaliforniát. Vadalma, körte, szilva, cseresznye, mandula stb. mind nagy mennyiségben termett ott. Azonban a fajnemesítés művészetét európai zarándoktól tanulták meg. Ugyanis 1769-ben nagyszámu spanyol szent-ferenc-rendi szerzetes telepedett le Kaliforniában s ezek végezték a fajnemesítés munkáját is. A kaliforniai egyenletes klíma nagyon kedvezett a szerzetesek munkájának is és mikor az évek folyamán mind több európai kereste fel ezt a vidéket, a gyümölcstenyésztés, mint fő kereseti ág, igen elterjedt. Kaliforniában a gyümölcsfák főleg február és március hónapokban virágzanak. A levegő rendszeren tiszta és száraz, miért is a nap sugarai pompás színűre érlelik a gyümölcsöt. Kalifornia gyümölcskivitele természetesen ennek folytán igen élénk és jövedelmező. Ennek a nagy forgalomnak megfelelően természetesen a gyümölcskészlet igen nagy. Van Kaliforniában vagy kétmillió almafa, másfélmillió mandulafa, hárommillió kajszinbarackfa, másfélmillió körtefa, hatmillió őszi barackfa, öt és félmillió narancsfa, másfélmillió citromfa, egymillió olajfa és nyolcmillió szilvafa. Ha hozzászámítjuk még a cseresznye-, füge- és egyéb gyümölcsfák nagy sokaságát, akkor „Amerika gyümölcskertje” fájnak számát 35 millióra tehetjük.

A meggyfapipaszár. Őseinknél (és még nem olyan régen is) sokkal nevezetesebb szerepe volt a

píának és így a pipaszárnak is, mint manapság. Eredetileg a vadcserecsznye ágát használták fel pipaszárnak, amíg aztán a szebb színű és illatos, ugynevezett törökmeggyfa kiszorította azt. A török meggyfa illata bizonyos illanó vegyülettől van, a melyhez hasonló a pézsmafa, friss széna és más illatos növényekben levő vegyület. Vadon is előfordul Alsó-Ausztriában, Badenben és régebben ennek ágait gyűjtötték, de mert ez nem elég sima, csomótlan, sem színre, illatra és egyenes hosszú növéssre nem eléggé megfelelő, ma már rendes faiskolában magról nevelik nagy gondossággal a meggyfát. Badenben már a múlt század harmincas évei óta vannak ilyen meggyfaültetvények, amelyek folyton fejlődnek és ma már jelentős területet foglalnak el. Egyes helyeken a földmivelés és még a kisebb kertek mögött is van egy-egy kis ültetvény. Az ágakat aztán vagy a nagyobb ültetvényeseknek, vagy egyenesen az esztergályosoknak adják el a szorgalmas svábok. A meggyfagaly ára a minőségétől függ és annál jobb minőségű a galy, mennél egyenesebb, simább, illatosabb, sértetlenebb s mennél szebb sötét-színű a kérge. Mint minden növénynél, a törökmeggyfánál is a folytonos nemesítés gyönyörű fajokra vezetett. Megpróbálták természetesen a meggyfát másfelé is, de a legtökéletesebb még eddig a badeni, mert egyrészt ott értenek hozzá legjobban, másrészt a talaj is fölötte kedvező ott neki. Nagyobb meggyfaültetvénynek legalább is három év kell, hogy hasznot hozzon, mert három évi gondos ápolás után lehet csak kellő minőségű ágat metszeni.

A tintató. Amerikai természetbuvárok ezt a nevet adják egy tónak, amelyik a Kolorádofolyam közvetlen közelében terül el és amelynek az a saját-sága, hogy vize a belmártott gyapotszövetet feketére festi. Számos tudományos folyóirat foglalkozott már e természeti csoda megfejtésével, anélkül, hogy eddig pozitív eredményhez jutottak volna. Az indiánok azt állítják, hogy a festőanyagot amaz indiánok vére szolgáztatja, akiket gonosz-ságaik miatt a poklok tüzeiben meg-sütnek. Hitelt érdemel a yumai losangelosi vegyész-eknek az az állítása, amely szerint a tó fenekén fel-hatalmozott festőanyagok festik a vizet feketére. Az európai tudósok felfogása szerint ez a saját-ságos tüne-mény azzal a vulkánikus hamuréteggel van össze-függésben, amely a tó felületét körülbelül egy negyed-hektárnyi területen borítja.

H I R E K.

Kérelem! A múlt hó végével 500 postautal-ványt küldtünk szét olyan olvasóinknak, kiknek elő-fizetése lejárt s ezekből eddig alig 170 érkezett be címünkre. Az előfizetési díjjal hátramaradtak számosan eddigi legrendesebb előfizetőink közül is. Ismételve

kérjük mindazokat, kik még régebb tartozásukat le nem rótták s előfizetésüket meg nem ujitották, hogy ezt a jövő hó 15-ig okvetlenül megtenni sziveskedjenek. Az előfizetésének lejártát minden hátralékos címszalagján mindaddig fel fogjuk jegyezni, míg az rendezve nem lesz.

Vesztett állatok. Nagybányán a rekkenő forró-ság következtében sok kutyán és macskán vesztettség tört ki. A hatóság elhatározta, hogy az összes ebeket és macskákat kipusztíttatja. A vesztett állatok eddig nyolc embert martak meg, a kiket a budapesti Pasteur-intézetbe szállítottak.

A vándorló halott. Egy vásári cserépárus faluról-falura járt a szekérével s ezenközben az a szerencsétlenség érte, hogy valahol Erdélyben hirtelen meghalt a sógora, aki esztendő óta vele együtt járta a vásárokat s valóságos jobbkeze volt. A szegény ember, Sós Lajos, sehogy sem tudott beletörödni, hogy elhagyja az uton, idegenben, a halottját, elrejtette hát a szekérébe gyékény közé, széna közé a tetemet s vándorolt tovább egyik vásárról a másik vásárra, már július másodika óta a halottal. Hazafelé igyekezett Széplakra s minap, ahogy Szalárd községbe ért türhe-tetlen hullaszagot éreztek az emberek a korcsmai színben, ahová Sós a szekérrel beállott. Kutatni kezdtek s a széna közt megtalálták az oszlásnak induló holt-testet. A hatóság beavatkozott s mindenekelőtt meg-állapította, hogy a szegény ember természetes halállal mult ki, aztán azonnal elföldelték a vándorló halottat. Sós Lajos ellen pedig megindították az eljárást.

A fölrobbant halott. New-Yorkból írják: Wheatlyben egy földmives ember fogadásból megivott egy pohár nitroglycerint. A földmivest később holtan és megdermedve találták meg az országúton. A holt-testet bevitték egy közel levő házba s a tüzhely mellé fektették, hogy a fagyos testrészek fölengedjenek. Nemsokára hatalmas robbanás rázkódtatta meg a levegőt. A hulla gyomrában levő nitroglycerin a forró-ság következtében fölrobbant s az egész házat a leve-gőbe röpítette.

A mostoha. Tompa községben, mint Maros-vásárhelyről jelentik, a Szent-Lőrinc-erdőben halva találták Staudner József református lelkész gimnázista fiát. A holttest már fölrobbantnak indult. A fiu ön-gyilkosságot követett el s eleinte mindenki azt hitte, hogy azért szánta magát halálra, mert a nyolcadik gimnáziumi osztályban megbukott. Most megtalálták egy gyorsírásu levelét, a melyben keservesen panas-z-kodik a mostoha anyja ellen. A levélben azt mondja a fiu, hogy mostoha-anyja rossz bánásmódja miatt lett öngyilkossá. A levelet átadták a marosvásárhelyi királyi ügyészségnek.

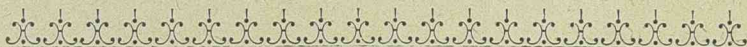
Vasuti elgázolás. Az erdélyi erdőipar rész-vénytársaság gyulafalvi nagy faipartelepéhez tartozó Gorhavas telepen az iparvasut július 18-án elgázolt három embert, a kik közül Kocsis Simon és Tóth József rögtön meghaltak. Péter András pedig súlyosan

megsebesült. A sebesültet a kézdivásárhelyi Rudolf-kórházba szállították, de életben maradásához nincs remény. — A brassó-háromszéki vasut Kovászna és Barátos állomásai között a tehervonat elgázolta Csákány András vasuti ör tizenkétéves fiát. A szerencsétlen fiú testét a vasut derékon kettészelte.

A villám áldozatai. Szarvasi levelezőnek írja: A város határában levő Toni-szálláson a legutóbbi vihar alkalmával a villám becsapott Kasik Jánosné házába, a melyben Kasikné két gyermekével együtt lakik. Kasiknét és az egyik gyermekét eszméletlen állapotban szállították a kórházba, míg a másik gyermeknek látszólag semmi baja nem történt, de elvesztette a beszélő képességét.

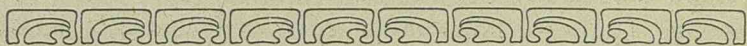
Szerencsétlenség a nászuton. Megrendítő szerencsétlenség történt Svájcban, Martinsbruck közelében. Mint onnan táviratozzák, a Tête Noir hegyszakadékon át vivő palló éppen abban a pillanatban szakadt le, a midőn Palmag turistavezető egy ifjú házaspárral ment át rajta. Mindhárman lezuhantak az óriás mélységbe. A holttesteket még nem találták meg. A szerencsétlenül járt házaspár nevét nem sikerült még megállapítani.

Esketés a halálos ágyon. Megható esküvő történt Debrecenben. Hoholics Mihály és Varga Klára már régebb idő óta jegyesek voltak. Az eljegyzés után a leány tüdővészben megbetegedett s napról-napra sorvadt. Minap délelőtt állapota válságosra fordult. A haldokló leány remegő hangon kérte szüleit, hogy jegyesével megesküdhessék, mert úgy könnyebben hal meg. Szülei a haldokló leány kérésének azonnal eleget tettek. Elmentek Oláh Imre anyakönyvvezető-ért, ki a kerti lakásba ment és az akkor már ott lévő Hoholics Mihályt a szükséges tanúk jelenlétében megeskette a haldokló leánynyal. Az esküvő után a leány fölsóhajtott és alig halhatóan mondotta: Most már könnyebben halok meg.

Szerkesztői üzenetek.

Svenda László urnak, Uzsok. Köszönjük szíves elismerő szavait, melyek annál jobban estek, mert ritkán van bennük részünk. **Herceg János** urnak, Somhegyi pusztá. Levelét az illetékes helyre elküldtük. **Kincses Árpád** urnak, Szilágy-Cseh. A pótlelékirattal egyelőre várakozó álláspontra helyezkedünk, de azért — mint az a harmadik cikkből is láthatja — az ügy érdekében folyton munkálkodunk.

A kiadóhivatal postája.

Varga Gábor urnak, N. Enyed. A címet helyesbítettük s a hiányzó számot pótoltuk. **Klespicz János** urnak, Gosztola. Az utolsó postát kiigazítottuk. Előfizetése a jövő hó végén jár le. **Szarvas István** urnak, Csopea. Az Évkönyv I. évfolyamát költségkimelés szempontjából utánvétel mellőzésével küldtük. **Buváry Ferenc** urnak, Fenyőerdő. A 24-ik számot is elküldtük.

Gaál György urnak, F. Eőr. **Winter Rezső** urnak, A. Lövő 2—2 korona beérkezett. **Magas Dániel** urnak, Verespatak. Az Évkönyv II. évfolyamára küldött 2 koronát a lapra számítottuk át s így az év végeig van előfizetve. **Sas József** urnak, Hobol. **Suba Farkas** urnak, Aklos. A 4—4 korona előfizetés beérkezett. **Tyápay Péter** urnak, Kollarovic, A 2 koronát kívánsága szerint beszámítottuk.

Hirdetések és pályázatok.

Állást keres

40 éves nős erdővéd, ki az erdei teendők minden ágazatában, a vad gondozásában és nevelésében, cserkész utak készítésében teljesen jártas. Most egy nagyobb uradalomban van alkalmazásban. Az állást jövő év elejével folglalhatná el. Ajánlatok a következő cím alatt küldendők:

Balogh József erdővéd.

Nagy-Lónya. (Bereg megye).

2—10

Nagy erdőségek

megvételre kerestetnek. Ajánlatokat kér,

2—3

Krausz Mór, Balaton-Boglár.

Bedő-féle „Erdőőr“

tankönyv, VI-ik kiadás, kevéssé használt 4 koronaért eladó. Postaköltség vevőt terheli.

Aczberger Imre

m. kir. erdőőr.
Szászsebes.

Állást keres

29 éves nőtlen vadászsegéd, ki az irodai munkákban és erdőkezelésben is jártas, a fő- és apróvad gondozását jól érti, jó vadász és vadászatrendező. Beszéli a magyar, német és tót nyelvet. Lehetőleg pagonykezelői állást keres. Címe megtudható az »Erdészeti 2—3 Ujság« kiadóhivatalában.

4—5

U H U

2 esetleg 3 darab eladó. Érdeklődők forduljanak alulirothoz.

Lengyel Albert, erdőőr

Alsó-Rákos.

(Nagy-Küküllő megye).

3—3

U H U

1 darab fiatal, de már teljesen felnőtt, darabonként 40 koronáért eladó. Csomagolás és szállítás vevőt terheli.

ifju **Podhradszky Emil**

Szászsebes.

Nyomatott **Stegmann János** könyvnyomdájában Szászsebesen.

ERDÉSI SZÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlközásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. Julius 19.

30. szám.

RÉGIPÉNZEK

ARANYBÓL és EZÜSTBÓL JÓ ÁRBAN MEGVÉTETNEK.

SCHMIDEG ALFRÉD, Budapest, I., Maros-utca 7.

Blum és Társa

Elsőrangu egyenruházati intézet

BUDAPEST IV, Kossuth Lajos-utca 1-16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönb felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hossz as gyakorlatunk alatt — a betekínthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készíttetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

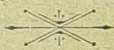
BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

Ogris M. Fegyvergyára
FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

! Forradalom!

— a fegyver technika terén. —

A kettős hatású önműködő biztosító és ellen-
biztosító **Tambour szabadalom** az összes
rendszerű fegyvereknél rögtöni lőkészletet és
egyszersmind abszolút biztosítást ad véletlen elsülés
ellen.

A töltött fegyver **felhuzott kakassal be-
állított rögtönzővel**, bármily helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné
lesz, akár csak egy sétabot

Kérjen erről ingyen prospektust!

**Különlegesség könnyű hármass fegyverek-
ben 2·8—3 kg-ig.**

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar levelezés!

Előnyös vadértékesítés!

Szarvas, dämvas, vadsértés, óz, nyul, fogoly és egyéb lött vad értékesítését
minden mennyiségben elvállalom a legmagasabb árak mellett.

AZONNALI KÉSZPÉNZ ELSZÁMOLÁS!

Ajánlatokkal kér:

FODOR KÁROLY

bizományos

BUDAPEST, (központi vásárcsarnok).

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítatott 1847.

Brauswetter János
Gegeden. Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórás, föltalálója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Hazai élővad kereskedés!

Uhukat, medvéket, farkasokat
a ragadozó emlősök és madarak
minden fajtát, minden élő vadat,
tyukokat libákat, mocsári szár-
nyasokat vásárol és erre vonat-
kozó ajánlatokat kér.

Mayer Ede

élővad kiviteli áruháza (saját házában.)
Savanyukut (Sopron vármegye)
Magyarország.

ÉVKÖNYV

az erdészeti és vadászati altiszti személyzet részére.

TARTALMA :

1. Előszó.
2. Erdészeti és vadászati teendők.
3. Erdőtörvény kivonata.
4. Törvény az erdőmunkásokról.
5. M. kir. erdőőri szakiskolák.
6. Erdőőri szakvizsga.
7. Erdőőrök hatósági felesketése.
8. Vadászati törvény.
9. Fegyver és vadászatiadó törvény.
10. Fegyverviselés, fegyverhasználati és fegyelmi szabályok.
11. Fegyverek adómentessége.
12. Erdőőri karabélyok.
13. Kivonat a szolgálati szabályokból. (Fegyelmi eljárásra vonatkozó rész.)
14. Vadőri vizsga.
15. Nyugdíj törvény. (kivonat.)
16. Állandó munkások és napibéresek nyugdíj jogosultsága.
17. Szabályrendelet a kincstáriak egyenruhájáról.
18. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
19. Utadó- és vámentesség.
20. Erdészeti famagvak és azok vasuti szállítása.
21. Csemeték csomagolása és kedvezményes szállítása.
22. Duvadak mérgezése.
23. Kitömésre szánt állatok kezelése.
24. Végszó.
25. Erdészeti és vadászati altisztek cimtára.
26. Hirdetések.

Ebből a felette hasznos és nélkülözhetetlen műből még több száz példány van raktáron, melyeket helyszűke miatt az eredeti 2 korona ár helyett most

csak 1 koronáért

ajánlott küldés mellett pedig **1 K.35 fillérért** szállítunk.

Az Évkönyv fent kitett ára az „Erdészeti Ujság“ előfizetési díjával egyszerre is beküldhető, de ebben az esetben szükséges azt az utalvány szelvényén feljegyezni.

Az Évkönyv megrendelhető lapunk kiadóhivatalában, mely azt a megrendelés után azonnal küldi.

Az Erdészeti Ujság kiadóhivatala
SZASZSEBES.

Előfizetési felhívás

az

Internátus

az erdészeti és vadászati alkalmazottak gyermekei részére.

A fenti címen egy hosszabb tanulmány megírását és kinyomását határoztam el.

A tanulmány célja rámutatni annak a szükségességére, hogy az erdészeti és vadászati alkalmazottak iskolaköteles gyermekei részére internátus alapíttassék, melyben aszegénysorsuak teljesen ingyen, a jobb módban levők pedig könnyen elviselhető csekélyfizetés mellett elhelyezhetők legyenek s nekik ilyen módon alkalom nyujtassék a képességeikhez mért kiképezésre.

Ilyen internátus vagy internátusok létesítése olyan égető szükségetet képez, melyet bővebben magyarázni felesleges, ez azonban csak akkor válik lehetségessé, ha vissza nem riadva a kezdet nehézségeitől, az alapok letételét azok kezdik meg, kiket a dolog elsősorban érdekel, tehát magunk az erdészeti és vadászati alkalmazottak.

Arra, hogy a nagy eszmével a nagy nyilvánosság elé léphessünk s annak, valamint a magas kormányznak a támogatását megnyerhessük, első sorban szükséges, hogy ezt ne csak kész tervvel a kezünkben tegyük meg, hanem hogy már bizonyos alapot is felmutathassunk.

Ezeket létesíteni lesz hivatása tanulmányomnak, mert míg az egyrészt feltárja azokat az okokat, a melyek az internátus létesítését szükségessé teszik, másrészt pedig rámutat azokra a módokra, melyek alkalmazása mellett az erdészeti és vadászati alkalmazottak gyermekei internátusának felállítása lehetővé válik, ezen kívül még tanulmányom célja az is, hogy annak segítségével mindjárt némi alaptőke is gyűjtsessék a létesítendő internátusra.

Az utóbbi célra a tanulmány minden egyes megrendelt és előfizetett példánya után 50 fillért adományozok s azt addig, míg a terv kivitelének ideje elérkezik, postatakarékpénztárba fogom elhelyezni. Azok tehát, kik a tanulmányt megrendelik és előfizetik a mellett, hogy egy iránymű birtokába jutnak, egyuttal hozzájárulnak az Internátus alapja letételéhez.

A tanulmány nagy nyolcadrét alakban mintegy 200 oldal tartalommal fog még az év folyamán megjelenni s **előfizetési ára 2 korona.**

Az előfizetéseket kérem a következő cím alatt **folyó évi június hó végeig** beküldeni:

Internátus kiadóhivatala Szászsebes. (Szebenmegye).

Hazafias üdvözléttel:

Podhradszky Emil

az „Erdészeti Ujság“ szerkesztője és kiadója.